

פרשת תרומה התשע"ה

איתא במדרש רבה פרשת תרומה "אמר רבי שמעון בן יוחאי, שלשה כתרין הם: כתר מלכות, וכתר כהונה וכתר תורה. כתר מלכות, זה השלחן, דכתיב בו זר זהב סביב. כתר כהונה, זה המזבח, דכתיב בו זר זהב סביב. וכתר תורה, זה הארון, דכתיב בו זר זהב. למה נכתבים זר, ונקראים זר. אלא לומר לך, אם אדם זוכה, נעשים לו זר. ואם לאו, זר. ומפני מה בכולן כתיב, ועשית לו. ובארון כתיב, ועשו עליו. ללמדך, שכתר תורה, מעולה יותר מכולן! זכה אדם לתורה, כאלו זכה לכולן".

במדרש, מחלק שלשה אמצעים להתקרבות לה' יתברך. וקורא להם שלשה כתרין. והנה ידוע, כי הכהונה בעם ישראל נתנה לאהרן הכהן ולזרעו אחריו. והמלכות, לדוד המלך ולזרעו אחריו. ואם כן, במה שייך שאדם יכול לזכות בכתר מלכות או כהונה?

ויש להבין, כי כל אחד משלשת האמצעים נקרא בשם כתר. והוא כי עניין כתר, הוא כלי מעל לראש, המושך השפעה על האדם. ונותן לו כוחות, על מנת להמשיך את עניינו בעולם.

בדרך כלל, הכתר שבני אדם מכירים הוא כתר מלכות. ואמנם גם בימינו, כבר נעשה כתר המלכות לדבר סמלי, וכמעט לא שימושי כלל, למעט במדינות מעטות. ובכל עניין, הנה הכתר הוא הסמל לקבלת המלכות.

לאחר שהמלך מוכתר בכתר. הנה אם ירצה להראות מלכותו, כגון בטקסים רשמיים וכדו' ישמהו על ראשו, ובזה יקבל משנה תוקף, גם לאחר ההכתרה, כל פעם ששיימהו על ראשו יורה בו יתר תוקף.

במלכות, הנה הכתר הוא השלחן. כי השלחן הנה הוא מסמל את הפרנסה. והוא, כי שלמה המלך ע"ה אומר בקהלת "וַיִּתְרוֹן אֶרֶץ כָּבֶל הוּא, מֶלֶךְ לְשָׂדֵה נֶעְבֵּד". כי כל תקפו של המלך, הנה נעוץ בזה שיש

סדר והכוונה נכונה, מהכלכלה הנכונה בארצו. כי אם לא יעלו לו את המס, מהתבואה הבסיסית. הנה לא יעזור לו, גם באם יהיה מלא יהלומים וזהב, הרי לאכול אותם לא יוכל. והבסיס לכל דבר בעולם הוא, אם יש את הפרנסה הבסיסית הנותנת לאדם מרגוע, להתעסק בשאר הדברים. והנה שורש להורדת שפע הפרנסה בעולם, הוא האמונה בה' יתברך. כי הוא זן ומפרנס לכל. ואין אדם נוגע במוכן לחברו, אפילו במלא נימה. כי אם על האדם לעשות השתדלות ומאמץ, ובאם מגיע לו השפע, הנה יגיע מהמאמץ אשר עשה באשר הוא. ועל זה נידון האדם. וזהו שאמר רבא בגמ' שבת לא'. שעל זה תחילת דינו של האדם, **נשאת ונתת באמונה?**

והנה, המאמץ בה' ויודע כי כל פרוטה מתגלגלת בהכוונה מלאה למקומה, אין לך מלך בן חורין יותר ממנו!! ואפילו מלך גדול, הרי הוא עבד לידו. כי המלך נעבד לשדה, ומשעבד עצמו בפרנסה, והוא בן החורין, עיניו תלויות למרום ומשם תקוותו ומשם באה פרנסתו. וכמו שראינו בגמ' כתובות, דף סז': "**ההוא דאתא לקמיה דרבא, אותו עני שבא לפני רבא כאורח, אמר לו: במה אתה סועד? אמר לו: בתרנגולת פטומה ויין ישן. תרנגולת פטומה ויין ישן אלו מאכלים יקרים אמר ליה: ולא חיישת לדוחקא דציבורא? אמר לו ואין אתה חושש לדוחק הציבור שתאכל דברים זולים יותר כי אתה עני ואם תתרגל לאוכל יקר הציבור יצטרך לפרנס אותך באוכל יקר? א"ל: אטו מדידהו קאכילנא? מדרחמנא קאכילנא! דתנינא: אמר לו העני וכי משל הציבור אני אוכל? משל ה' אני אוכל כמו שלמדנו עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו, בעתם לא נאמר אלא בעתו – מלמד, שכל אחד ואחד נותן הקדוש ברוך הוא פרנסתו בעתו. כי ההשגחה היא בענייני הפרנסה בפרטות על כל אחד ואחד. אדהכי אתאי אחתיה דרבא דלא חזיא ליה תליסרי שני, תוך כדי כך הגיעה אחות רבא שלא ראה אותה שלש עשרה שנה ואתיא ליה תרנגולת פטומה ויין ישן, ולכבוד המפגש הביאה מאכל עשירים שהוא תרנגולת פטומה ויין ישן**

אמר: מאי דקמא? אמר רבא מה קרה שהיום הביאו משהו שונה? א"ל:
נענתי לך, קום אכול... אמר לו מסכים אני בוא ואכול עמי"

הרי לך, שאותו עני, היה יותר ממלך בבטחון ובאמונה שלו, בהי
יתברך. ומי שזוכה למדרגת הביטחון הזו, הרי בוודאי יש לו על ראשו
כתר המאיר עליו מלכות אמתית. כי בן חורין הוא בוודאי!!!. ובכל פעם
אשר יכריז ויחיה אמונתו זו שהיא מעל הטבע, הרי בוודאי יוכר לכל
כי מלך הוא.

עניין כתר כהונה, הרי הכהן עניינו משרת. כעניין מה שכתוב "ומלכי
צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לא-ל עליון" ותרגם אונקלוס
כהן - משמש. והוא, כי יש כתר של עבדי המלך. ועבדי המלך, הם אלו
שזכו לקרב אל המלך ולשרתו. והקרב הקרב אל משכן ה', אם לא
יזהר בהנהגתו וענייניו, הרי בוודאי חוטא בנפשו הוא. ולכן, מי שזוכה
להתקרב ולשמש את המלך, הנה וודאי מעלה גדולה לו. והוא כמו
שמשלו חז"ל גבי נהר פרת הקרוב לארץ ישראל, ועל שם שזכה להיות
קרוב לארץ ישראל, נקרא גדול. כמובא בגמ' שבועות דף מז: "עד
הנהר הגדול נהר פרת - שמעון בן טרפון אומר: קרב לגבי דהינא
ואידהן. דבי רבי ישמעאל תנא: עבד מלך כמלך". ומי שזוכה לשמש
את המלך, הנה הוא זה הבעל מצוות וצדקות. כמאמר הנביא ירמיה
"כה אמר ה', אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל
יתהלל עשיר בעשרו. כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי
כי אני ה' עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם ה': כי
הידיעה וההתקרבות לה' יתברך, הינה על ידי עשיית המצוות וגמילות
החסדים בפועל ממש בגופו. והיא זו, המושכת עליו כתר הכהונה.
כמעשה בנתן דצוציתא (מוזכר בשבת נו'), שהיה נראה כנר דולק על
ראשו, משום מעשה התשובה הגדול שעשה. ולכן, הנה ביד כל איש
לחתום ולהיות ממשמשי המקום ברוך הוא.

והכתר השלישי, הוא כתר תורה. והנה ידוע כי שורש לכל התורה הוא
ואהבת לרעך כמוך. ועל כן, דווקא בכתר תורה כתוב ועשו. כי צריך
שלימוד התורה, יהיה לכלול ולהיכלל בתוך עם ישראל. והוא, אם

מתחבר לכלל עם ישראל בלימוד התורה, הנה מקשר ומחבר עצמו לה' יתברך ולעם ישראל, הרי הופך להיות גם מלך מבחינת השלחן, כי בוודאי לא ייכלל בדרגה זו, כי אם מי שהוא בעל אמונה גבוהה בה' יתברך. וכן, בוודאי תהיה התורה לו למעשה ולא ללימוד בלבד. על כן, כל מי שיקח כתר התורה, הנה בן חורין ומלך אמת הוא. ובוודאי יזכה לשמש לפני המלך.

ייתן לנו ה' ברכה בלימוד התורה ויזכנו לכתר תורה ואת עמו ישראל בעטרת ניצחון וברכה והצלחה אכי"ר

שבת שלום

יוסף בן דוד